

‘Maak iets moois van het leven’

Al ruim 40 jaar trekt **Tineke Schouten** (70) volle zalen. Het succes kwam ‘de koningin van de typetjes’ niet aanwaaien. Het was doorzetten. Zoals met alles eigenlijk.

TEKST: BRAM DE GRAAF

“Je moet die vrachtwagen voor laten gaan!”, klinkt het opeens. Tineke Schouten zit met haar muzikanten in de auto op weg naar Venlo om haar voorstelling *De Schouten schoenen aan te spelen*. “Ik moest even de chauffeur tot de orde roepen”, zegt ze lachend door de telefoon.

“Ja, ik bemoei me overal mee. Dat doe ik te vaak en moet ik niet doen. Nu heb je alvast een levensles: niet overal mee bemoeien, dat werkt averechts.”

Ze is net terug van een lang weekend Ibiza. “Even me-time. Ik heb gezellig gelogeed bij vrienden. Verrukkelijk geslapen, heerlijk gegeten, frisse lucht. Gewandeld en gelezen, dat laatste doe ik zelden. Ik kan slecht stilzitten. Vandaag heb ik ook alweer veel gedaan: telefonisch vergaderd, boodschappen, twee keer de honden uitgelaten. Ik zeg net tegen de muzikanten: ‘Wat doe ik toch druk in dit land.’”

Je kunt ook achter de geraniums zitten. Waarom treed je nog op?

“Joh, ik vind optreden heerlijk en het is zo gezellig met die gasten om me heen, we lachen wat af. Optreden is mijn lijfsbehoud. Als een soort bruid

ga ik elke keer het podium op. Ik douche, föhn mijn haar en met make-up en hoge hakken zie ik er dan tien jaar jonger uit. Al zitten die jaren er aan het eind van de show er wel weer aan, haha. Maar optreden is mijn sport. En het geeft me zelfvertrouwen. Wie krijgt er nu na elke werkdag bloemen van zijn baas?”

Beroemd worden was Tinekes kinderdroom. Elke avond bad ze op haar knietjes tot God of hij haar daarbij wilde helpen. “Mijn lieve ouders, die veel van elkaar hielden, hadden een supermarkt”, vertelt ze. “Zes dagen per week werd er alleen maar gewerkt. Maar de zondagen waren voor hun vier kinderen. We woonden op een winkelgalerij. ▶

‘Optreden is mijn lijfsbehoud, mijn sport’

‘Ik heb altijd keihard gewerkt om het mooiste uit het leven te halen’

Buren van beide kanten kwamen dan bij elkaar en bespraken bij de borrel de weekomzet. Wij kindertjes keken Ivanhoe met z’n allen. Als iedereen ‘s avonds weg was, werd ik uit bed gehaald en mocht met mijn ouders de Rudi Carrell Show kijken. We werden niet veel geknuffeld, maar moeder trok me dan op schoot en sloeg een arm om me heen. Dat waren blije momenten. Ik zag toen Esther & Abi Ofarim optreden; zij zong, hij speelde gitaar. Die muziek en zang waren zo prachtig. Het trof me als een bliksemstraal. Dat wilde ik ook. Op een speelgoedgitaar oefende ik elke dag en leerde zo de eerste liedjes spelen.”

Levensloop Tineke Schouten

- 1954** 12 juni geboren als Catharina Agatha Maria (Tineke) Schouten
- 1962** krijgt een gitaar
- 1966** eerste optreden op het Bonifatius Lyceum in Utrecht
- 1968** wint talentenjacht in Utrecht
- 1974** (tot 1979) werkt samen met cabaretier Herman Berkien
- 1979** trouwt met Hans Brunyanski
- 1982** scoort Top 10-hit met *Lenie uit de Takkestraat*
- 1982** bevalt van dochter Sigrid
- 1986** bevalt van dochter Stefanie
- 1990** tv-show *Schouten City*
- 2005** benoemd tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau
- 2014** ontvangt de Nederlandse Cabaret Oeuvreprijs
- 2016** SBS6-televisieprogramma *Met de deur in huis*
- 2022** acteert in bioscoopfilm *Bon Bini Holland 3*
- 2023** echtgenoot Hans overlijdt

Wilde je ontsnappen aan een leven zoals je ouders leidden?

“Zo voelde het wel. Hun leven speelde zich af in een donkere buurt en koude pakhuizen en bestond uit groenten snijden en flessen uitzoeken. Het was zo’n contrast met het leven dat ik in mijn visioenen had. Tot mijn 28ste heb ik er alles aan gedaan om beroemd te worden. Ik deed mee aan talloze talentenjachten. Verloor ik, dan dacht ik: God vindt mij nog niet rijp genoeg. En als ik won: ‘Dank u Heer!’ Die nuchterheid had ik van mijn vader. Als ik eerste was geworden, zei hij: ‘Je had geluk, er waren beteren.’ En als ik verloor: ‘Jij was de beste!’ Succes was niets bijzonders. Alle kinderen waren even belangrijk voor hem. Ik moest niet denken dat ik meer was dan de anderen.”

Kreeg je meer belangrijke levenslessen mee van je ouders?

“Het motto van mijn vader was: ‘zuinigheid en vlijt bouwt huizen als kastelen.’ Ik heb altijd keihard gewerkt om het mooiste uit het leven te halen. Maar de belangrijkste levenslessen, kreeg ik van mijn moeder. Ze zei altijd: ‘Het wordt weer ochtend en weer avond. Doorzetten! Dan bereik je wat.’ En ook: ‘Maak er wat moois van.’” Doorzetten deed Tineke. Ze haalde snel haar middelbareschooldiploma om haar droom te realiseren. “Maar niemand zat op mij te wachten. Dus had ik gewoon baantjes ernaast: als recepti-niste, als secretaresse bij een autobedrijf. ‘s Avonds en in het weekend was ik assistent van de Utrechtse cabaretier Herman Berkien. En toen leerde ik Hans kennen. Hij had een eigen disco-theek opgericht en heeft daar later een theater van gemaakt. We hebben daar in drie jaar van alles opgezet. Het zat elke avond vol. Ik kwam op tv en nam een elpee op. Maar de grote doorbraak kwam niet, die elpee verkocht voor geen meter. ▶

FOTO: JAAP REEDUK (3), RENI VAN MAREN (4)

Tineke als baby

Tineke in 1977

Uit het leven van Tineke Schouten

Uitreiking Nederlandse
Cabaret Oeuvreprijs in 2014

Met haar man Hans in 2011

‘Trouw en eerlijk zijn, vind ik het allerbelangrijkste’

Ondertussen had ik een kinderwens. Ik wilde niet alleen die carrière, ik wilde ook moeder worden. Ik kreeg een miskraam. Dat was verdrietig, maar ik wilde doorzetten. Ik raakte opnieuw zwanger en toen na een maand of vijf duidelijk was dat alles goed zou gaan, bedankte ik God aan de keukentafel voor die leuke twintig jaren als artiest en dat ik nu moeder mocht worden. Direct erna schreef ik aan diezelfde keukentafel *Lenie uit de Takkestraat*; mijn grote hit en doorbraak. Daarna zaten de schouwburgen stampvol. Dat is nu 43 jaar geleden. Het was doorzetten, ja. En geluk. Zonder geluk vaart niemand wel. De hand van God zorgde ervoor dat ik Hans mocht tegenkomen. Hij was mijn ridder, mijn grote liefde. Hij heeft me altijd geadviseerd en gesteund.”

Wat leerde je met hem over de liefde?

“Liefde is ook doorzetten. Ook hier geldt: het wordt avond en weer ochtend. Hij had veel leuke kanten, maar soms ook moeilijke. Ieder huwelijk heeft valkuilen. Op het toneel zei ik voor de grap: ‘Ik ben wel eens naar moeder gegaan met m’n koffertje, maar mijn moeder was met haar koffertje terug naar haar moeder.’ Ik vind: trouwen is voor altijd. Trouw en eerlijk zijn, vind ik het allerbelangrijkste. Ik heb nooit een ander gewild. Dat heb ik ook als levenslessen aan mijn dochters meegegeven. En niet roken en te veel drinken.”

Wat heb je over jezelf geleerd nu Hans er niet meer is?

“Ik deed al veel alleen. Hans hield niet van uitgaan en was de laatste jaren veel ziek. Hij nam me, zeker de eerste dertig jaar, veel uit handen, want ik deed vaak vijf shows in de week. Hij deed meer dan ik in de gaten had, waardoor ik nu soms denk: ik had hem daarvoor vaker mogen waarderen. Maar ik heb gemerkt dat ik me alleen goed staande kan houden. Het is belangrijk de mooie dingen te blijven zien. En dat kan ik. Ik zie veel ellende bij mijn shows. Mensen die met hun verdriet en zorgen na afloop komen vertellen dat ze niet lang meer te leven hebben, maar toch nog één keer zo graag lekker wilden lachen. Met mijn Hans kon ik altijd verschrikkelijk lachen, dat mis ik nu wel. Maar mijn dochters zijn veel om me heen, mijn kleinkinderen. En natuurlijk mijn muzikanten. Ook daarom vind ik het fijn om nog zo actief te zijn. Als ik een paar uur alleen zit, word ik al depressief en vind ik het leven zwaar. Dan denk ik: waartoe zijn we op aarde?”

Weet je waarom we op aarde zijn?

“Helaas niet. Er is veel mis met de wereld om ons heen. Het draait natuurlijk om de liefde en om er iets moois van te maken. Je moet altijd je best blijven doen, op alle fronten. Voor je familie, je vrienden, je werk. Dat geeft het leven zin. Het wil niet zeggen dat je het altijd goed doet, maar als je het maar naar eer en geweten doet. Ook straks weer op het podium.” ●

FOTO: MANON VAN DER ZWAAL

